

GALERIA

71

Sant Hilari Sacalm fa el seu Via Crucis Vivent

Emma Herrador

OPINIO

11

Els aeroports...

Miquel Payeras

13

Estepé respoms

Fabià Estapé / Toni Canís

La paradoxa del cercle

Toni Canís

15

Plantem cara...

Hans Möller

16

Una mar de marfull

Martí Domínguez

17

El 'homeless' africà

Antoni Castel

18

Operació Wolke

Xavier Vinader

Marina Sallier

Llibert Ferrí

Xirinacs, The Rock

Ramon Barnils

19

La temptació del corró

J. J. Pérez Benlloch

L'oportunitat de Maragall

Pere Martí

82

Les gàbies dels anabaptistes

Joan Francesc Mira

EDITORIAL

Sense contemplacions

Ens molesta ser tan rematadament previsibles, però la celebració del Dia de les Forces Armades a Barcelona, el pròxim 28 de maig, encara molesta més. No són hores de rebutjar per principi un acte d'aquestes característiques, encara que seria una actitud molt legítima, sinó d'argumentar que la pretensió del ministeri espanyol de Defensa de celebrar a Barcelona la seua diada és desafortunada i ofensiva.

Per començar, les anècdotes sobre els preparatius de la desfilada de l'exèrcit espanyol per la Diagonal —com en els temps de Franco— són anècdotes greus. Que el govern de la Generalitat de Catalunya no siga informat oficialment de l'acte fins que tothom en va ple, no té cap sentit, tant des del punt de vista de les relacions normals del govern espanyol amb la Generalitat

com des del punt de vista polític. No és Convergència i Unió (CiU), la coalició que governa a Catalunya, un aliat polític del Partit Popular (PP), que governa a Espanya?

L'estranya actitud del govern espanyol no pot ser un error: més aviat sembla que Madrid ha optat per la via dels fets consumats perquè el dia de les Forces Armades se celebri a Catalunya. La posició debilitada de CiU —o la posició enfortida del PP— li permet tirar pel dret sense contemplacions. La desfilada de l'exèrcit es farà a Barcelona, que és la qüestió, i dels detalls secundaris (protocol·laris) ja se'n parlarà més endavant.

La història recent certifica que l'última vegada que les Forces Armades van elegir Barcelona per a celebrar la seua diada també va ser en un context de debilitat política

al Principat. Va ser el 31 de maig del 1981, just després de l'intent de colp d'estat del 23-F i en plena ofensiva política espanyolista. Era el temps de la "loapa", el projecte de llei d'uniformització de les autonomies, similar a les propostes que es fan actualment des d'alguns sectors del PSOE i el PP. Per al Ministeri de Defensa, la situació política deu ser similar a la d'aleshores i, per això, ja pot tornar a fer desfílades a Barcelona.

Per aquest i per altres factors, si Madrid haguera avisat a temps el govern de la Generalitat de Catalunya, les coses haurien estat més complicades, perquè Catalunya no és terreny abonat per a l'exèrcit espanyol. Al contrari del que ha passat a Mallorca o el País Valencià, on hi ha hagut factors històrics, polítics i socials que han afavorit "voca-

cions" militars, a Catalunya hi ha un profund divorci (probablement definitiu) entre la majoria dels catalans i les Forces Armades, un divorci que el ministre de Defensa en funcions, Eduardo Serra, porta clavat molt endins, com si fóra una espina.

A part de tot això, no hi ha cap dubte que la majoria absoluta del PP li dona una oportunitat d'or per a normalitzar la simbologia espanyolista a Catalunya, i pensa aprofitar-la. Anteriorment, això s'havia fet quan l'ambient tolerant, democràtic i de consens ho permetia (com en els Jocs Olímpics del 92 o el casament de la infanta Cristina), però ara la Moncloa creu que ja no cal demanar permís per a exhibir els carros blindats per la Diagonal, com després del 23-F. Però s'equivo- ■

"La història recent certifica que l'última vegada que l'exèrcit espanyol va elegir Barcelona per a celebrar la desfilada també va ser en un context de debilitat política a Catalunya."